

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 987/2021
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Мркић, адвокат из ..., против тужених Удружења грађана „Пешчаник“, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Бељански, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж3 78/20 од 10.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж3 78/20 од 10.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 222/17 од 27.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да су тужени објављивањем неистинитих, нетачних и непроверених информација дана 13.04.2015. године на порталу „Пешчаник“ у тексту под насловом „...“ повредили право тужиоца на част и углед, те да је тим информацијама код тужиоца изазван страх. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части, као и за претрпљен страх због објављених неистинитих, нетачних и непроверених информација дана 13.04.2015. године на порталу „Пешчаник“ у тексту под насловом „...“ солидарно исплате износ од 700.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, захтев да се обавезу тужени да објаве пресуду без коментара и без одлагања о свом трошку у истом делу медија са истом опремом у медију-потралу „Пешчаник“ под претњом солидарног плаћања судског пенала у износу од 200.000,00 динара у случају необјављивања. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 220.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж3 78/20 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке првостепена пресуда је преиначена у делу става првог изреке тако што је

усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужени објављивањем неистинитих, нетачних и непроверених информација дана 13.04.2015. године на порталу „Пешчаник“ у тексту под насловом „...“ повредили право тужиоца на част и углед, док је у преосталом делу става првог изреке жалба тужиоца одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа и части, као и за прерпљен страх због објављених неистинитих, нетачних и непроверених информација дана 13.04.2015. године на порталу „Пешчаник“ у тексту под насловом „...“ солидарно исплате износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу за разлику између досуђеног а до траженог износа, за износ од 650.000,00 динара тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке првостепена пресуда је преиначена у ставу трећем изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да објаве пресуду без коментара и без одлагања о свом трошку у истом делу медија са истом опремом у медију-порталу „Пешчаник“ под претњом солидарног плаћања судског пенала у износу од 200.000,00 динара у случају необјављивања. Ставом четвртим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртм изреке тако што је одбијен као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 72.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао благовременост изјављене ревизије у смислу члана 403. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да је ревизија тужених неблаговремена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016) ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према стању у списима, тужени су преко пуномоћника препис другостепене пресуде примили 26.10.2020. године, а ревизију су изјавили препорученом пошљом предатом пошти 25.11.2020. године, након истека законом одређеног рока за

изјављивање, па је ревизија тужених, у смислу напред цитиране законске одредбе, неблаговремена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**